

Verwondering in de tuin

COLUMN

Wij, mijn echtgenoot en ik, hebben een kleine maar fijne tuin.

Groot genoeg om vol te zetten met bloeiende planten zoals, hortensia's, stokrozen, dahlia's, lavendel, sierbonen, passiebloemen, papavers en rozen . Maar onze lievelingsbloem is toch wel de zonnebloem. Ieder jaar maken we veel ruimte voor deze bijzondere bloem.

We drogen de zaden van vorig jaar en planten die in kleine potjes totdat ze groot genoeg zijn om de volle grond in te gaan. Met een satéstockje voor wat steun en later een bamboestok voor nog meer steun, zien wij ze prachtig groeien en bloeien. Sommige worden wel drie meter hoog!! Wij kunnen daar enorm van genieten.

Vorig jaar kocht ik een zakje zaad van een zonnebloem die ik nog nooit gezien had. Het was een zonnebloem die helemaal geel was en niet groter zou worden dan 40 cm. Dit zou leuk in de voortuin passen en de bloemen zouden leuk in een vaas staan.

In maart gingen de zaden in een potje en ze groeiden goed. Toen de temperatuur buiten aangenaam was, gingen de plantjes de volle grond in. In de voor- en achtertuin werd het een gezellige boel met de zonnebloemen. Niks geen 40 cm...de 1.50 meter werd al snel gehaald. De bloemen zelf waren ook al zo bijzonder. De bloemblaadjes waren lang en knalgeel en voelden heel zacht aan. Het leek wel fluweel. Steeds wanneer ik erlangs liep, moest ik ze aanraken en de zachte bloemen aaien.

Erg leuk was dat voorbijgangers, klein en groot, bij onze voortuin stopten en verwonderd de bloemen bekeken. Dan volgde een voorzichtige aanraking waarna meestal een streling van de bloem volgde.

Op een dag kwam ik thuis en zag ik een dame bij een van de zonnebloemen staan. Ik had haar wel eens eerder gezien, maar nooit gesproken. Toen ze mij zag zei ze: "wat een bijzondere schattige zonnebloem! Ik hoop niet dat je het erg vindt maar ik moet de bloem altijd even aanraken als ik langs loop. Het lijkt wel alsof hij mij uitnodigt om dat te doen. En ik word er zo blij van". Ze vertelde dat ze door een moeilijke periode in haar leven ging en zich voorgenomen had om iedere dag een wandeling te maken.

Tijdens die wandelingen verwonderde ze zich over de schepping, iets wat ze al een tijd niet meer had gedaan. "Ik zie veel mooie bloemen en planten", vervolgde ze haar verhaal, "maar deze zonnebloem is mijn favoriet". Ze aaide nog even de bloem en wilde doorlopen. "Wacht even", zei ik en liep snel naar binnen, pakte een schaar en knipte een bloem af. Ik gaf hem aan de vrouw en zei: "sterkte met alles en blijf je vooral verwonderen om Gods schepping, er zijn nog zoveel mooie dingen om te ontdekken".

We zien elkaar nog geregeld en groeten elkaar dan vriendelijk.

PS: de naam van deze bijzondere aaibare zonnebloem is Teddybeer.... Hoe kan het ook anders..

-Janny

